



Βρυξέλλες, 13.12.2018  
COM(2018) 824 final

## **ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ**

**σχετικά με το καθεστώς που διέπει τον φόρο «εισφορά θαλάσσης» στις γαλλικές εξόχως  
απόκεντρες περιοχές  
(που υποβάλλει η Επιτροπή κατ' εφαρμογήν του άρθρου 3 της απόφασης 940/2014/ΕΕ  
του Συμβουλίου της 17ης Δεκεμβρίου 2014)**

**ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ**  
**σχετικά με το καθεστώς που διέπει τον φόρο «εισφορά θαλάσσης» στις γαλλικές**  
**εξόχως απόκεντρες περιοχές**

## **1. ΙΣΤΟΡΙΚΟ**

Οι διατάξεις της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), οι οποίες εφαρμόζονται στις εξόχως απόκεντρες περιοχές της Ένωσης, μεταξύ άλλων στη Ρεϊνιόν και στη Γουαδελούπη, που αποτελούν αμφοτέρως διαμερίσματα και περιφέρειες της Γαλλίας, στις δύο εδαφικές ενότητες Μαρτινίκα και Γουιάνα και στο διαμέρισμα της Μαγιότ (γαλλικές εξόχως απόκεντρες περιοχές), δεν επιτρέπουν καταρχήν καμία διαφορά φορολόγησης εντός των εξόχως απόκεντρων περιοχών μεταξύ των τοπικών προϊόντων και των προϊόντων που προέρχονται από τη μητροπολιτική Γαλλία ή τα άλλα κράτη μέλη. Το άρθρο 349 της ΣΛΕΕ προβλέπει ωστόσο τη δυνατότητα θέσπισης ειδικών μέτρων για τις περιοχές αυτές λόγω της ύπαρξης μόνιμων μειονεκτημάτων, τα οποία έχουν επίπτωση στην κοινωνική και οικονομική κατάσταση των εξόχως απόκεντρων περιοχών.

Η εισφορά θαλάσσης αποτελεί έναν από τους παλαιότερους φόρους του γαλλικού φορολογικού συστήματος και τον παλαιότερο φόρο στις γαλλικές εξόχως απόκεντρες περιοχές. Ο φόρος αυτός, ο οποίος επί του παρόντος ισχύει μόνο στις γαλλικές εξόχως απόκεντρες περιοχές, επιβάλλεται στις εισαγωγές αγαθών, ανεξάρτητα από την προέλευσή τους, καθώς και στις παραδόσεις αγαθών που πραγματοποιούνται εξ επαχθούς αιτίας από πρόσωπα τα οποία ασκούν παραγωγικές δραστηριότητες<sup>1</sup>.

Η εισφορά θαλάσσης αποτελείται από δύο διακριτούς φόρους: την εισφορά θαλάσσης καθουτή και την περιφερειακή εισφορά θαλάσσης<sup>2</sup>.

Οι συντελεστές της εισφοράς θαλάσσης καθορίζονται σε συνεδριάσεις των περιφερειακών συμβουλίων (στη Γουαδελούπη και στη Ρεϊνιόν), των ενιαίων εδαφικών ενοτήτων (στη Γουιάνα και στη Μαρτινίκα) ή του νομαρχιακού συμβουλίου (στη Μαγιότ). Οι συντελεστές καθορίζονται ανεξάρτητα για κάθε γαλλική εξόχως απόκεντρη περιοχή.

Το προϊόν της εισφοράς θαλάσσης αποδίδεται, αφενός, στους προϋπολογισμούς των εδαφικών ενοτήτων (κοινότητες, διαμέρισμα, περιφέρεια), και αφετέρου, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, στο περιφερειακό ταμείο για την ανάπτυξη και την απασχόληση.

Η απόφαση 940/2014/ΕΕ του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2014, επιτρέπει στη Γαλλία να προβλέπει, μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2020, απαλλαγές ή μειώσεις της «εισφοράς θαλάσσης» για ορισμένα τοπικά παραγόμενα προϊόντα. Στο παράρτημα της προαναφερθείσας απόφασης παρατίθεται ο κατάλογος των προϊόντων στα οποία μπορούν να εφαρμόζονται οι απαλλαγές ή οι μειώσεις φόρου. Ανάλογα με τα προϊόντα, η διαφορά φορολόγησης μεταξύ των τοπικά παραγόμενων προϊόντων και των λοιπών προϊόντων δεν μπορεί να υπερβαίνει τις 10, 20 ή 30 εκατοστιαίες μονάδες.

Στην απόφαση του Συμβουλίου της 17ης Δεκεμβρίου 2014 παρατίθενται οι λόγοι που υπαγόρευσαν τη θέσπιση ειδικών μέτρων: μεγάλη απόσταση, εξωτερική εξάρτηση ως προς τις

<sup>1</sup> Ως παραγωγή νοείται η παρασκευή/κατασκευή, η μεταποίηση και η μετασκευή ενός ενσώματου κινητού αγαθού. Ως εκ τούτου, οι παροχές υπηρεσιών δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του εν λόγω φόρου.

<sup>2</sup> Συμπληρωματικός φόρος της εισφοράς θαλάσσης, ο συντελεστής του οποίου δεν μπορεί να υπερβαίνει σήμερα το 5 %.

πρώτες ύλες και την ενέργεια, υποχρέωση σύστασης μεγαλύτερων αποθεμάτων, μικρό μέγεθος της τοπικής αγοράς σε συνδυασμό με την περιορισμένη εξαγωγική δραστηριότητα κ.λπ. Το σύνολο αυτών των μειονεκτημάτων συνεπάγονται αύξηση του κόστους παραγωγής και άρα της τιμής κόστους των τοπικά παραγόμενων προϊόντων, τα οποία, αν δεν ληφθούν ειδικά μέτρα, θα είναι λιγότερο ανταγωνιστικά σε σύγκριση με τα προϊόντα που προέρχονται από το εξωτερικό, ακόμη και αν ληφθούν υπόψη τα έξοδα αποστολής στις γαλλικές εξόχως απόκεντρες περιοχές. Κατά συνέπεια, η εξέλιξη αυτή θα καθιστούσε δυσχερέστερη τη διατήρηση της τοπικής παραγωγής. Τα ειδικά μέτρα που περιέχονται στην απόφαση του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2014, σχεδιάστηκαν επομένως με σκοπό την ενίσχυση της τοπικής βιομηχανίας.

Το άρθρο 3 της απόφασης του Συμβουλίου της 17ης Δεκεμβρίου 2014 προβλέπει ότι οι γαλλικές αρχές υποβάλλουν στην Επιτροπή, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2017, έκθεση περί της εφαρμογής του φορολογικού καθεστώτος που προβλέπεται από την απόφαση αυτή, για να εξακριβωθεί η επίπτωση των ληφθέντων μέτρων και η συμβολή τους στην προώθηση ή τη διατήρηση των τοπικών οικονομικών δραστηριοτήτων, λαμβάνοντας υπόψη τα μειονεκτήματα που χαρακτηρίζουν τις εξόχως απόκεντρες περιοχές. Βάσει της έκθεσης αυτής, η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο έκθεση που περιέχει πλήρη οικονομική και κοινωνική ανάλυση και, κατά περίπτωση, πρόταση για την προσαρμογή των διατάξεων της απόφασης της 17ης Δεκεμβρίου 2014.

Οι γαλλικές αρχές υπέβαλαν στην Επιτροπή, στις 12 Φεβρουαρίου 2018, την έκθεση που προβλέπεται στη διάταξη αυτή. Ειδικές εκθέσεις αξιολόγησης για κάθε γαλλική εξόχως απόκεντρη περιοχή, οι οποίες συνοδεύονταν από αιτήματα για προσαρμογή του καταλόγου προϊόντων που μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο διαφοροποιημένης φορολόγησης, διαβιβάστηκαν στις 15 Μαρτίου 2018 για τη Γουιάνα, τη Μαρτινίκα και τη Γουαδελούπη, στις 4 Ιουνίου 2018 για τη Ρεϊνιόν και, χωρίς αίτημα επικαιροποίησης του καταλόγου, στις 28 Αυγούστου 2018 για τη Μαγιότ. Τα αιτήματα επικαιροποίησης των καταλόγων αφορούν περίπου 90 προϊόντα. Τα αιτήματα αυτά αποσκοπούν πρωτίστως στην προσθήκη νέων προϊόντων στους καταλόγους και στην επαναταξινόμηση των υφιστάμενων προϊόντων σε έναν κατάλογο που θα παρέχει περιθώρια αύξησης της φορολογικής διαφοροποίησης.

## **2. ΤΑ ΒΑΣΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΥ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΣΤΙΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΓΑΛΛΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ**

### **2.1. Η έκθεση της 12ης Φεβρουαρίου 2018**

Η έκθεση της 12ης Φεβρουαρίου 2018 συνιστά σφαιρική μακροοικονομική στατιστική μελέτη για το σύνολο των γαλλικών εξόχως απόκεντρων περιοχών, η οποία βασίζεται σε συγκεντρωτικά στοιχεία ανά τομέα. Η έκθεση δεν περιλαμβάνει καμία πληροφορία για τις κατηγορίες προϊόντων που υπόκεινται σε διαφοροποιημένους συντελεστές φορολόγησης.

Στην έκθεση περιγράφεται το μέτρο της εισφοράς θαλάσσης, παρουσιάζονται ορισμένα γενικά μακροοικονομικά στοιχεία για τις γαλλικές εξόχως απόκεντρες περιοχές και χαρτογραφούνται οι υποκείμενοι στις διαφοροποιημένες εισφορές θαλάσσης. Στην έκθεση επισημαίνεται μάλιστα ότι η αξία των προϊόντων των 665 επιχειρήσεων που υπόκεινται στην εισφορά θαλάσσης ανέρχεται σε 5,6 δισ. EUR.

Στην έκθεση αναλύονται επίσης οι επιπτώσεις της μείωσης του ορίου επιβολής της εισφοράς θαλάσσης για τις τοπικές επιχειρήσεις, το οποίο το 2014 ορίστηκε στο ποσό των 300 00 EUR, από το ποσό των 550 000 EUR που ίσχυε μέχρι τότε. Υποστηρίζεται ότι οι αρνητικές επιπτώσεις του εν λόγω μέτρου είναι πολύ σημαντικές, αν ληφθούν υπόψη η διοικητική επιβάρυνση που

προκαλείται, η ισχνή αύξηση των φορολογικών εσόδων και τα αντιπαραγωγικά του αποτελέσματα.

Τα κύρια πορίσματα της έκθεσης είναι τα εξής:

α. Όσον αφορά τον οικονομικό αντίκτυπο του μέτρου της εισφοράς θαλάσσης στην οικονομική ανάπτυξη των γαλλικών εξόχως απόκεντρων περιοχών, στην έκθεση εκτιμάται ότι η εισφορά θαλάσσης αφορά περισσότερο τη διατήρηση και λιγότερο τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης, καθώς επίσης την ανάπτυξη και βιωσιμότητα των τοπικών κλάδων παραγωγής.

Στην έκθεση υπογραμμίζεται ότι τα φορολογικά ευεργετήματα στο πλαίσιο του καθεστώτος της εισφοράς θαλάσσης συνιστούν σημαντική συμβολή στο ΑΕΠ των γαλλικών εξόχως απόκεντρων περιοχών. Σύμφωνα με εκτιμήσεις, η συνολική συμβολή της εισφοράς θαλάσσης ανέρχεται στο 3,3 % του αθροιστικού ΑΕΠ των πέντε γαλλικών εξόχως απόκεντρων περιοχών. Στο επίπεδο των εν λόγω αθροιστικών στοιχείων, οι διαφορές μεταξύ των περιοχών είναι απειροελάχιστες για να αντληθούν συμπεράσματα σχετικά με την ύπαρξη πραγματικών γεωγραφικών ανισοτήτων.

β. Όσον αφορά τα μειονεκτήματα των γαλλικών εξόχως απόκεντρων περιοχών λόγω του πρόσθετου κόστους το οποίο βαρύνει τις επιχειρήσεις με έδρα τις γαλλικές εξόχως απόκεντρες περιοχές, στην έκθεση υπενθυμίζεται ότι τα μειονεκτήματα αυτά οφείλονται τόσο στα φυσικά χαρακτηριστικά των εν λόγω περιοχών –το μέγεθός τους, την προσβασιμότητά τους και τις κλιματικές συνθήκες– όσο και στην ανεπαρκή σύνδεση των περιοχών αυτών με το περιφερειακό τους περιβάλλον. Ο λόγος των δαπανών προσωπικού προς τον κύκλο εργασιών, όπως επίσης και η αγορά πρώτων υλών και οι άλλες εξωτερικές προμήθειες και δαπάνες, χαρακτηρίζονται στην έκθεση ως οι δύο βασικές αιτίες του πρόσθετου κόστους που βαρύνει τις τοπικές επιχειρήσεις.

Το πρόσθετο κόστος που βαρύνει τις γαλλικές εξόχως απόκεντρες περιοχές υπολογίστηκε –με βάση τις χρηματοοικονομικές επιβαρύνσεις που αναλογούν σε κάθε ευρώ εισοδήματος εκμετάλλευσης– σε 1,8 εκατ. EUR επιπλέον ανά επιχείρηση ή σε 1,2 δισ. EUR για το σύνολο των επιχειρήσεων. Η εκτίμηση αυτή συνιστά συντηρητική εκτίμηση καθώς δεν λαμβάνεται υπόψη η αδυναμία των τοπικών επιχειρήσεων να δημιουργήσουν οικονομίες κλίμακας.

γ. Όσον αφορά, τέλος, τον αντίκτυπο της εισφοράς θαλάσσης στις τοπικές επιχειρήσεις, στην έκθεση διαπιστώνεται με λύπη ότι δεν υπάρχουν διαθέσιμα στοιχεία για τη διαφοροποίηση της εισφοράς θαλάσσης σε βάθος πολλών ετών, γεγονός που καθιστά αδύνατη την ανάλυση της εξέλιξης των επιδόσεων των επιχειρήσεων. Η μοναδική ανάλυση αντικτύπου για τις επιδόσεις των επιχειρήσεων είναι η ανάλυση που διενεργήθηκε για το έτος 2015. Σύμφωνα με τη συγκεκριμένη ανάλυση, δεν παρατηρείται καμία σημαντική διαφορά στον κύκλο εργασιών ή στην οικονομική αποδοτικότητα μεταξύ των τοπικών επιχειρήσεων που υπάγονται στο μέτρο της φορολογικής διαφοροποίησης και των επιχειρήσεων που δεν υπάγονται στο μέτρο αυτό. Συνάγεται επομένως το συμπέρασμα ότι η εισφορά θαλάσσης εκπληρώνει τους στόχους που είχαν τεθεί, παρέχοντας τη δυνατότητα σε τοπικές επιχειρήσεις συγκεκριμένων τομέων να πετυχαίνουν επιδόσεις ανάλογες με τις επιδόσεις των επιχειρήσεων που δεν υπάγονται στο μέτρο της φορολογικής διαφοροποίησης, παρά τη μεγαλύτερη –καταρχήν– έκθεση στο πρόσθετο κόστος, το οποίο οφείλεται στην εξόχως απόκεντρη γεωγραφική θέση. Το γεγονός ότι οι επιδόσεις των επιχειρήσεων που υπάγονται στο μέτρο δεν είναι καλύτερες σημαίνει επίσης ότι το μέτρο δεν παρέχει υπεραντιστάθμιση.

## 2.2. Οι ειδικές εκθέσεις των γαλλικών εξόχως απόκεντρων περιοχών

Επειδή η έκθεση της 12ης Φεβρουαρίου ήταν περιορισμένης έκτασης, συμπληρώθηκε από **ειδικές εκθέσεις** για την εκάστοτε γαλλική εξόχως απόκεντρη περιοχή. Στις εκθέσεις αυτές οι εδαφικές ενότητες της Μαρτινίκας, της Γουαδελούπης, της Γουιάνας, της Ρεϊνιόν και της Μαγιότ προβαίνουν σε αξιολόγηση του μέτρου της εισφοράς θάλασσης. Οι συμπληρωματικές αυτές εκθέσεις περιλαμβάνουν επισκόπηση των περιφερειακών κοινωνικοοικονομικών εξελίξεων της περιόδου 2014-2016. Η εν λόγω επισκόπηση καταδεικνύει σημαντικές διαφορές μεταξύ των γαλλικών εξόχως απόκεντρων περιοχών. Η Ρεϊνιόν είναι η κοινότητα που εμφανίζει το καλύτερο οικονομικό περιβάλλον καθώς η οικονομική της ανάκαμψη συνεχίζεται με σταθερό ρυθμό από το 2014 (άνω του 3 % σε ετήσια βάση), η ανεργία υποχωρεί σημαντικά και οι τιμές παρουσιάζουν μικρή μεταβολή. Στον αντίποδα, το οικονομικό περιβάλλον στη Γουαδελούπη και τη Γουιάνα εξακολουθεί να είναι υποτονικό ενώ οι υψηλοί δείκτες ανεργίας παραμένουν σταθεροί ή εμφανίζουν ανοδική τάση. Στη Μαρτινίκα η οικονομία καταγράφει συνολικά θετική πορεία, παρουσιάζοντας κυρίως βελτίωση στον τομέα της αγοράς εργασίας. Στη Μαγιότ η οικονομία έχει εισέλθει σε περίοδο αδράνειας κυρίως λόγω των θεσμικών αλλαγών που σημειώθηκαν (η Μαγιότ απέκτησε το καθεστώς της εξόχως απόκεντρης περιοχής μετά την επίσημη ανακήρυξή της σε γαλλικό διαμέρισμα) και το κύριο χαρακτηριστικό της περιοχής αυτής είναι η αύξηση της ανεργίας στο 27,1 %.

Ωστόσο, στην επισκόπηση αναφέρεται ότι η κατάσταση σε σχέση με τη μεταβολή των τιμών και το εξωτερικό εμπόριο είναι παρόμοια. Μολονότι οι τιμές εμφάνισαν μικρή μεταβολή στις εν λόγω γαλλικές εξόχως απόκεντρες περιοχές την περίοδο 2014-2016, εξακολουθούν να είναι κατά πολύ υψηλότερες έναντι των τιμών που παρατηρούνται στην ηπειρωτική Γαλλία (από 7 % έως 12 % σύμφωνα με τον δείκτη Fisher<sup>3</sup>), διαφορά που ωστόσο μειώθηκε σε όλες τις γαλλικές εξόχως απόκεντρες περιοχές σε σύγκριση με το 2010 (από 12 % έως 14 %).

Όσον αφορά το εξωτερικό εμπόριο, όπως προκύπτει από τις προαναφερθείσες εκθέσεις, οι γαλλικές εξόχως απόκεντρες περιοχές εξακολουθούν να εμφανίζουν μεγάλη εξάρτηση από τις εισαγωγές, οι οποίες αντιστοιχούν σε ποσοστό άνω του 30 % του ΑΕΠ τους και ευθύνονται μάλιστα για το σημαντικό εμπορικό έλλειμμα των εξόχως απόκεντρων περιοχών. Οι εισαγωγές (εκτός των πετρελαιοειδών) καταγράφουν μικρή άνοδο την περίοδο 2014-2016 στο σύνολο των γαλλικών εξόχως απόκεντρων περιοχών.

Όσον αφορά την ανάλυση της εξέλιξης της τοπικής παραγωγής των προϊόντων που περιλαμβάνονται στον κατάλογο κατά την περίοδο 2014-2016, γίνεται λόγος για αρκετά αντιφατική κατάσταση καθώς, μολονότι η τοπική παραγωγή κατέγραψε συνολικά αύξηση στις γαλλικές εξόχως απόκεντρες περιοχές εκτός της Γουαδελούπης (η οποία κατέγραψε μείωση 6,9 %), το μερίδιο αγοράς της τοπικής παραγωγής σε σχέση με τη συνολική κατανάλωση στις γαλλικές εξόχως απόκεντρες περιοχές μάλλον μειώθηκε, με εξαίρεση τη Μαρτινίκα (η οποία κατέγραψε αύξηση 9,8 %).

Οι εκθέσεις αυτές παρέχουν επίσης αναλύσεις για τους συντελεστές και τις φορολογικές αποκλίσεις ανά τομέα. Καταδεικνύουν μάλιστα ότι η σταθμισμένη μέση απόκλιση που εφαρμόστηκε κυμαίνεται από 14 % (Ρεϊνιόν) έως 18 % (Μαρτινίκα και Γουαδελούπη), αναλόγως για ποια από τις γαλλικές εξόχως απόκεντρες περιοχές πρόκειται.

Οι εκθέσεις αυτές παρέχουν στη συνέχεια ανάλυση των εξελίξεων σε κάθε οικονομικό τομέα των γαλλικών εξόχως απόκεντρων περιοχών, λαμβάνοντας υπόψη τις πολιτικές περι

---

<sup>3</sup> Ο δείκτης Fisher αντιστοιχεί εν προκειμένω στον γεωμετρικό μέσο όρο του Α (διαφορές τιμής γαλλικών εξόχως απόκεντρων περιοχών/ηπειρωτικής Γαλλίας) και του αντίστροφου Β (διαφορές ηπειρωτικής Γαλλίας/γαλλικών εξόχως απόκεντρων περιοχών), δηλαδή στην τετραγωνική ρίζα του λόγου Α/Β.

διαφοροποιημένης φορολόγησης που ακολουθούνται, και όσον αφορά τις εδαφικές ενότητες της Γουαδελούπης και της Μαρτινίκας, λεπτομέρειες και επικαιροποιημένα στοιχεία για το πρόσθετο κόστος που βαρύνει τις τοπικές επιχειρήσεις.

Τέλος, οι εκθέσεις των εδαφικών ενότητων της Μαρτινίκας, της Γουαδελούπης, της Γουιάνας και της Ρεϊνιόν περιέχουν στοιχεία τα οποία τεκμηριώνουν τα αιτήματα προσαρμογής του καταλόγου προϊόντων που μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο διαφοροποιημένης φορολόγησης.

Άλλωστε, οι γαλλικές εξόχως απόκεντρες περιοχές εκφράζουν τη λύπη τους για τη συνεχιζόμενη αύξηση των υποδιαίρεσεων της ονοματολογίας των προϊόντων του καταλόγου (μετάβαση στο επίπεδο ΣΟ8 ή και ΣΟ10), η οποία δυσκολεύει τις επιχειρήσεις να προσδιορίσουν ορθώς την παραγωγή τους. Εκφράζουν επίσης τη λύπη τους για τη μείωση του ορίου υπαγωγής στο μέτρο – ορίζεται πλέον στα 300 000 EUR– η οποία δεν οδήγησε σε σημαντική αύξηση των εσόδων των εδαφικών ενότητων. Τα δύο αυτά μέτρα είχαν ως συνέπεια την αύξηση του διοικητικού φόρτου των επιχειρήσεων. Οι γαλλικές εξόχως απόκεντρες περιοχές θα επιθυμούσαν τη δημιουργία ενός μηχανισμού τακτικής επικαιροποίησης των διαφοροποιημένων συντελεστών ώστε να ανταποκρίνονται στις ανάγκες των επενδυτών για διαφάνεια και να μπορούν να προσαρμόζονται στις εξελίξεις της αγοράς και του τοπικού οικονομικού ιστού. Τα αιτήματα αυτά θα πρέπει να αναλυθούν όταν εξεταστεί το αίτημα ανανέωσης του μέτρου.

Στις 27 Μαρτίου, στις 14 Απριλίου, στις 16 Μαΐου 2018 και στις 4 Ιουλίου διαβιβάστηκαν στις γαλλικές αρχές μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου πολλά αιτήματα παροχής αποδεικτικών στοιχείων και συμπληρωματικών επεξηγήσεων προκειμένου να εκτιμηθούν οι πραγματικές επιπτώσεις που έχει η διαφοροποιημένη φορολόγηση στη δραστηριότητα των γαλλικών εξόχως απόκεντρων περιοχών. Επίσης, οι γαλλικές αρχές εκλήθησαν να προσκομίσουν για κάθε γαλλική εξόχως απόκεντρη περιοχή και για κάθε κατηγορία προϊόντων που υπόκεινται σε διαφοροποιημένο φορολογικό συντελεστή της εισφοράς θαλάσσης στην εκάστοτε γαλλική εξόχως απόκεντρη περιοχή, αξιολόγηση των επιπτώσεων του καθεστώτος σε ό,τι αφορά τη διατήρηση ή την προώθηση των τοπικών δραστηριοτήτων και τους όρους των εμπορικών συναλλαγών.

Οι γαλλικές αρχές διαβίβασαν στην Επιτροπή λεπτομέρειες σχετικά με τις εισαγωγές και την τοπική παραγωγή για κάθε προϊόν που υπόκειται σε διαφοροποιημένη φορολόγηση, όπως επίσης και διάφορες διευκρινίσεις.

### **3. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ**

Λαμβάνοντας υπόψη την ημερομηνία υποβολής της έκθεσης των γαλλικών αρχών (Φεβρουάριος-Μάρτιος 2018), είναι δύσκολο να εξεταστεί σε μακροχρόνιο ορίζοντα η επίπτωση της διαφοροποιημένης φορολόγησης που εφαρμόζεται σύμφωνα με την απόφαση του Συμβουλίου της 17ης Δεκεμβρίου 2014, πολύ δε περισσότερο που το νέο φορολογικό καθεστώς τέθηκε σε εφαρμογή μόλις τον Ιούλιο του 2015.

Άλλωστε, σε ό,τι αφορά τη Μαγιότ, η πρόσφατη εφαρμογή του καθεστώτος σε συνδυασμό με το επαναστατικό σχεδόν κλίμα που επικρατεί στο νησί δεν επέτρεψε στις γαλλικές αρχές να είναι το ίδιο αποδοτικές και να συλλέξουν αρκετά σταθερά και αξιόπιστα δεδομένα.

Δεδομένου ότι η Επιτροπή εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τις πληροφορίες που παρέχει η Γαλλία και δεν διαθέτει άλλα μέσα για τη συλλογή περισσότερων πληροφοριών, η ανάλυσή της βασίζεται στις πληροφορίες που λαμβάνει από τις γαλλικές αρχές. Από τις πληροφορίες που ελήφθησαν μπορούν να συναχθούν τα ακόλουθα συμπεράσματα.

### **3.1. Τα μειονεκτήματα των γαλλικών εξόχως απόκεντρων περιοχών παραμένουν**

Στην πρώτη τους έκθεση οι γαλλικές αρχές επανέρχονται στις αιτίες του πρόσθετου κόστους που βαρύνει τις επιχειρήσεις με έδρα στις γαλλικές εξόχως απόκεντρες περιοχές λόγω των μειονεκτημάτων αυτών των περιοχών. Οι περιοχές αυτές εμφανίζουν πράγματι σημαντικά μειονεκτήματα τα οποία συνδέονται με το μέγεθός τους, την προσβασιμότητά τους και τις επικρατούσες κλιματικές συνθήκες. Τα μειονεκτηματά αυτά, τα οποία έχουν διαρθρωτικό χαρακτήρα, εμπίπτουν σε δύο κατηγορίες:

- Τα εξωγενή μειονεκτήματα, όπως η απομάκρυνση, ο διπλά νησιωτικός χαρακτήρας, η μικρή έκταση, η πολύπλοκη μορφολογία του εδάφους, οι δύσκολες κλιματικές συνθήκες, το υψηλό επίπεδο επικινδυνότητας των φυσικών φαινομένων.
- Τα ενδογενή μειονεκτήματα: η περιορισμένη παρουσία συντελεστών παραγωγής, η περιορισμένη ανάπτυξη του ανθρώπινου δυναμικού, η οικονομική εξάρτηση από περιορισμένο αριθμό δραστηριοτήτων, οι μικρές εσωτερικές αγορές, η ελλιπής σύνδεση με το περιφερειακό περιβάλλον, οι φραγμοί εισόδου στην αγορά.

Έτσι, η τοπική παραγωγή επωμίζεται σημαντικό πρόσθετο κόστος, το οποίο έχει προσδιοριστεί και μετρηθεί σε μακροοικονομικό επίπεδο. Το πρόσθετο αυτό κόστος οφείλεται στις διαφορές των αμοιβών, στη διαχείριση προμηθειών και στην εφοδιαστική αλυσίδα, στα υπερμεγέθη συστήματα εξοπλισμού, στην εκμετάλλευσή τους και στη συντήρησή τους, στο μικρό μέγεθος των τοπικών αγορών που δεν επιτρέπει τη δημιουργία οικονομιών κλίμακας. Το πρόσθετο αυτό κόστος αφορά επίσης την εμπορία και τη διανομή των προϊόντων, τις γεωργικές εκτάσεις, τις κατασκευές και τη χρηματοδότηση.

Το πρόσθετο αυτό κόστος προκαλεί σημαντικό έλλειμμα στο εμπορικό ισοζύγιο, το οποίο εμφανίζεται σε όλες τις γαλλικές εξόχως απόκεντρες περιοχές.

Έτσι, τα μειονεκτήματα που υπαγόρευσαν τη διατήρηση του μέτρου το 2014 εξακολουθούν να υφίστανται, με όλες τις συνέπειες που έχουν όσον αφορά το ενδεχόμενο πρόσθετο κόστος για την τοπική παραγωγή.

### **3.2. Οι συνέπειες της εφαρμογής της διαφοροποιημένης φορολόγησης των προϊόντων στο πλαίσιο της εισφοράς θαλάσσης**

#### **3.2.1. Οι επιπτώσεις της εισφοράς θαλάσσης στις τιμές των προϊόντων που υπόκεινται σε διαφοροποιημένη φορολόγηση**

Οι πληροφορίες που παρασχέθηκαν δεν επιτρέπουν στις αρχές να αποφανθούν για τον αντίκτυπο της εισφοράς θαλάσσης στο γενικό επίπεδο των τιμών των προϊόντων που υπόκεινται σε διαφοροποιημένη φορολόγηση.

Οι πληροφορίες αυτές αποδεικνύουν ωστόσο τη γενική επίπτωση της εισφοράς θαλάσσης στο επίπεδο των τιμών, αφού οι γαλλικές εξόχως απόκεντρες περιοχές που επιβάλλουν τους χαμηλότερους συντελεστές (Ρεϊνιόν) και στις οποίες ο αριθμός των προϊόντων που υπόκεινται σε διαφοροποιημένη φορολόγηση είναι ο μικρότερος (Μαγιότ) εμφανίζουν τις μικρότερες αποκλίσεις τιμών με την ηπειρωτική Γαλλία.

Όσον αφορά τις αλλαγές που επιφέρει η απόφαση του Συμβουλίου της 17ης Δεκεμβρίου 2014, η μακροοικονομική ανάλυση των τιμών, η οποία βασίζεται στον δείκτη των τιμών καταναλωτή, επιβεβαιώνει ότι την περίοδο 2014-2016 η μεταβολή των τιμών ήταν πολύ μικρή στις γαλλικές εξόχως απόκεντρες περιοχές. Η ανάλυση αποδεικνύει άλλωστε ότι σε όλες τις γαλλικές εξόχως

απόκεντρες περιοχές η απόκλιση των τιμών με την ηπειρωτική Γαλλία μειώθηκε σε σύγκριση με το 2010. Η εξέλιξη αυτή καταδεικνύει το μέλημα των τοπικών αρχών να χρησιμοποιούν με λελογισμένο τρόπο τους διαφοροποιημένους συντελεστές φορολόγησης προκειμένου να μην επηρεάζουν την αγοραστική δύναμη των κατοίκων τους.

Ως εκ τούτου, τα στοιχεία αυτά αποδεικνύουν ότι οι πρόσφατες προσαρμογές του καταλόγου των προϊόντων που υπόκεινται σε διαφοροποιημένη φορολόγηση είχαν ελάχιστο αντίκτυπο στις τιμές των γαλλικών εξόχως απόκεντρων περιοχών.

### **3.2.2. Οι επιπτώσεις της εισφοράς θαλάσσης στην οικονομική ανάπτυξη των γαλλικών εξόχως απόκεντρων περιοχών**

Όσον αφορά τις επιπτώσεις της διαφοροποιημένης φορολόγησης στην ανάπτυξη και την απασχόληση σε κάθε τομέα στον οποίο εφαρμόστηκε το μέτρο κατά τη διάρκεια της περιόδου (2014-2017), κατέστη δυνατό να συγκεντρωθούν αποσπασματικές μόνο πληροφορίες, δεδομένου ότι σε πολλές περιπτώσεις οι πληροφορίες αυτές δεν ήταν ακόμα διαθέσιμες.

Είναι δύσκολο να συσχετιστούν τα δεδομένα για την ανάπτυξη, την απασχόληση και τις επιχειρήσεις με τα αντίστοιχα δεδομένα για τα προϊόντα που υπόκεινται σε διαφοροποιημένη φορολόγηση. Άλλωστε, τα προϊόντα που πωλούν οι επιχειρήσεις των τομέων στις οποίες εφαρμόστηκε το μέτρο δεν υπόκεινται όλα ανεξαιρέτως στο καθεστώς της διαφοροποιημένης φορολόγησης.

Πάντως, οι επιπτώσεις της εισφοράς θαλάσσης στην οικονομική ανάπτυξη έχουν τεκμηριωθεί. Αφορούν περισσότερο τη διατήρηση και λιγότερο τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης, όπως επίσης την ανάπτυξη και τη βιωσιμότητα των τοπικών κλάδων παραγωγής. Έτσι, χάρη στην εισφορά θαλάσσης, κατέστη δυνατό να διατηρηθούν οι θέσεις απασχόλησης στους κλάδους που επλήγησαν από την κρίση όπως, μεταξύ άλλων, ο κατασκευαστικός κλάδος και ο κλάδος των δημοσίων έργων. Οι γαλλικές εξόχως απόκεντρες περιοχές, λόγω ακριβώς του μικρού μεγέθους της αγοράς τους, είναι πολύ ευάλωτες και ευαίσθητες σε μεμονωμένες πρακτικές εισαγωγέων που προσφέρουν τιμές πολύ χαμηλότερες από την τιμή της αγοράς. Επιπλέον, οι τοπικές επιχειρήσεις, λόγω του πρόσθετου κόστους που επωμίζονται, έχουν πολύ περιορισμένες δυνατότητες να στραφούν στις εξαγωγικές αγορές.

Χάρη στην εισφορά θαλάσσης κατέστη επίσης δυνατό να διαφοροποιηθεί η παραγωγή κυρίως στη βιομηχανία γεωργικών τροφίμων (καρυκεύματα, καφές, μαρμελάδες κ.λπ. στη Γουαδελούπη) και να εμφανιστούν νέες αγορές με προοπτικές ανάπτυξης (χυμοί φρούτων, κροκέτες, γυαλιά όρασης κ.λπ. στη Ρεϊνιόν). Τέλος, η εισφορά θαλάσσης αποτέλεσε σημαντική βοήθεια για την τοπική παραγωγή των εν λόγω περιοχών, καθιστώντας δυνατή την υλοποίηση επενδύσεων που δημιούργησαν ανάπτυξη.

Η εισφορά θαλάσσης έχει άλλωστε θετικές επιπτώσεις στην οικονομική δραστηριότητα των γαλλικών εξόχως απόκεντρων περιοχών. Για την ακρίβεια, το 2016 η συνολική συνεισφορά της εισφοράς θαλάσσης (έσοδα + μειώσεις φόρου προς όφελος των τοπικών παραγωγικών δραστηριοτήτων) στο ΑΕΠ των γαλλικών εξόχως απόκεντρων περιοχών εκτιμάται στο 3,3 % (από 2,6 % στη Ρεϊνιόν έως 5 % στη Μαγιότ). Επιπλέον, τα έσοδα της εισφοράς θαλάσσης αντιστοιχούν σε ποσοστό από 40 έως 50 % των εσόδων των εδαφικών ενότητων των γαλλικών εξόχως απόκεντρων περιοχών. Μέρος αυτών των εσόδων αποδίδεται στο περιφερειακό ταμείο για την ανάπτυξη και την απασχόληση, το οποίο έχει ως στόχο να διευκολύνει την εγκατάσταση επιχειρήσεων και τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης στον παραγωγικό τομέα ή να συμβάλει στην υλοποίηση των αναγκαίων υποδομών για την ανάπτυξη των επιχειρήσεων. Η σημαντική αυτή συνεισφορά επιβεβαιώνεται και από το γεγονός ότι οι τοπικές δραστηριότητες παραγωγής προϊόντων που υπόκεινται σε διαφοροποιημένους συντελεστές αναπτύχθηκαν σε όλους τους



τομείς στις περισσότερες γαλλικές εξόχως απόκεντρες περιοχές (με εξαίρεση τη Γουαδελούπη). Οι εν λόγω παραγωγικές δραστηριότητες επιτυγχάνουν συνολικά τα ίδια επίπεδα απόδοσης με τις άλλες δραστηριότητες παραγωγής, παρά τη μεγαλύτερη έκθεση στο πρόσθετο κόστος.

Συνάγεται επομένως το συμπέρασμα ότι ο οικονομικός αντίκτυπος της εισφοράς θαλάσσης στην οικονομική ανάπτυξη των γαλλικών εξόχως απόκεντρων περιοχών δεν είναι αμελητέος.

### 3.2.3. Η επίπτωση της εισφοράς θαλάσσης στο εμπορικό ισοζύγιο

Το έλλειμμα του εμπορικού ισοζυγίου των γαλλικών εξόχως απόκεντρων περιοχών, παρόλο που μειώθηκε κατά 3 %, εξακολουθεί να είναι πολύ μεγάλο. Παράλληλα με την ανοδική πορεία που συνέχισαν να εμφανίζουν η τοπική παραγωγή και οι εξαγωγές, αύξηση κατέγραψαν επίσης και οι εισαγωγές εκτός των υδρογονανθράκων στο σύνολο των γαλλικών εξόχως απόκεντρων περιοχών. Οι εισαγωγές αυτές εξακολουθούν να προέρχονται κατά βάση από τη Γαλλία και τα άλλα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης (75 % στη Ρεϊνιόν, 85 % στη Μαρτινίκα, 74 % στη Γουαδελούπη και 71 % στη Γουιάνα το 2016). Οι εισαγωγές προϊόντων που προέρχονται από τα κράτη της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού (χώρες ΑΚΕ) επηρεάστηκαν ελάχιστα. Άλλωστε, ο αριθμός των προϊόντων που προέρχονται από αυτές τις χώρες –κατά βάση πετρελαιοειδή προϊόντα– είναι περιορισμένος.

Όσον αφορά ειδικότερα τα προϊόντα που υπόκεινται σε διαφοροποιημένη φορολόγηση, οι εισαγωγές συνέχισαν να αυξάνονται.

Το γεγονός αυτό αποδεικνύει ότι το μέτρο της εισφοράς θαλάσσης δεν διαταράσσει τις εξωτερικές εμπορικές συναλλαγές αυτών των περιοχών, ενώ παράλληλα αποτρέπει το ενδεχόμενο επιδείνωσης του εμπορικού ισοζυγίου.

### 3.3. Ένα μέτρο που εξακολουθεί να είναι αναγκαίο και παραμένει αναλογικό

Το καθεστώς της εισφοράς θαλάσσης παραμένει αναγκαίο επειδή εξακολουθούν να συντρέχουν οι συνθήκες που δικαιολογούν τη δυνατότητα υπαγωγής ορισμένων προϊόντων στο καθεστώς της φορολογικής διαφοροποίησης, και κυρίως, επειδή εξακολουθεί να υφίσταται το πρόσθετο κόστος παραγωγής.

Η Επιτροπή διαπίστωσε ότι οι συνθήκες αυτές δεν έχουν ακόμα εκλείψει. Για τον σκοπό αυτό, ανέλυσε την εξέλιξη των μεριδίων αγοράς των τοπικών προϊόντων που υπόκεινται σε διαφοροποιημένους συντελεστές της εισφοράς θαλάσσης, σε σύγκριση με τα προϊόντα που εισάγονται στις γαλλικές εξόχως απόκεντρες περιοχές, όπως επίσης και τα ποσοστά του πρόσθετου κόστους που αυξάνει το κόστος της τοπικής παραγωγής.

Όσον αφορά την εξέταση των ποσοστών του πρόσθετου κόστους, αποδεικνύεται ότι το πρόσθετο κόστος έχει συνολικά αυξηθεί. Έτσι, το ποσοστό του μέσου πρόσθετου κόστους αυξήθηκε στη Γουαδελούπη από 26,7 % το 2012 σε 30,5 % το 2015 και στη Μαρτινίκα από 29,7 % το 2012 σε 32,3 % το 2016.

Επιπλέον, οι γαλλικές εξόχως απόκεντρες περιοχές δεν υπεραντιστάθμισαν το πρόσθετο κόστος που βαρύνει τις τοπικές επιχειρήσεις μέσω της εφαρμογής της διαφοροποιημένης φορολόγησης. Για την ακρίβεια, η διαφοροποίηση που εφαρμόζεται αντισταθμίζει κατά μέσον όρο μόνον το ήμισυ του πρόσθετου κόστους, κυρίως στη Μαρτινίκα (54 % το 2016) και τη Γουαδελούπη (40 % το 2015)<sup>4</sup>.

<sup>4</sup> Η διατήρηση του πρόσθετου κόστους παραγωγής για κάθε προϊόν που παρατίθεται στον κατάλογο εξακριβώθηκε μέσω δειγματοληψίας.

Έτσι, επιβεβαιώθηκε ότι το πρόσθετο κόστος εξακολουθεί να επιβαρύνει τις τοπικές επιχειρήσεις και ότι αντισταθμίζεται –εν μέρει μόνο– από τους διαφοροποιημένους φορολογικούς συντελεστές που ισχύουν για ορισμένα προϊόντα.

Από την εξέταση της εξέλιξης των μεριδίων αγοράς, η οποία διενεργήθηκε με βάση δεδομένα που κοινοποιήθηκαν τον Μάρτιο του 2018, διαπιστώθηκε ότι η τοπική παραγωγή αυξήθηκε συνολικά στις γαλλικές εξόχως απόκεντρες περιοχές, αλλά παράλληλα συνέχισαν να αυξάνονται και οι εισαγωγές, με αποτέλεσμα το μερίδιο αγοράς της τοπικής παραγωγής σε σχέση με τη συνολική κατανάλωση στις γαλλικές εξόχως απόκεντρες περιοχές να συρρικνωθεί την περίοδο 2014-2016.

Η εν λόγω μακροοικονομική ανάλυση αποκρύπτει την ύπαρξη σημαντικών διαφορών. Ορισμένα τοπικά προϊόντα, παρά την επιβολή διαφοροποιημένων συντελεστών της εισφοράς θαλάσσης, εξακολουθούν να καταλαμβάνουν μικρό ή πολύ μικρό μερίδιο αγοράς. Όσον αφορά άλλα τοπικά προϊόντα, οι διαφοροποιημένοι συντελεστές της εισφοράς θαλάσσης τούς επιτρέπουν να καταλαμβάνουν περίπου το ίδιο μερίδιο αγοράς με τα προϊόντα που εισάγονται στις γαλλικές εξόχως απόκεντρες περιοχές. Οι δύο αυτές περιπτώσεις είναι και οι συχνότερες.

Υπάρχουν τέλος και περιπτώσεις στις οποίες οι ενδείξεις που προσκομίστηκαν καταδεικνύουν ότι τα τοπικά προϊόντα που αποτελούν αντικείμενο διαφοροποιημένης φορολόγησης καταλαμβάνουν το σύνολο σχεδόν της αγοράς με αποτέλεσμα το μερίδιο των «εισαγόμενων» προϊόντων να είναι πολύ μικρό. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, τα τοπικά προϊόντα αποδεικνύονται εκ πρώτης όψεως πολύ ανταγωνιστικά έναντι των προϊόντων που έρχονται από το εξωτερικό. Η φαινομενική αυτή διαπίστωση μπορεί ενίοτε να αποκρύπτει τη μείωση του μεριδίου αγοράς σε όγκο<sup>5</sup>. Πάντως, σε άλλες περιπτώσεις, η διαφοροποιημένη φορολόγηση της τοπικής παραγωγής μπορεί να δικαιολογηθεί από το σημαντικό πρόσθετο κόστος των εν λόγω προϊόντων, το οποίο προκαλεί μεγάλες διαφορές στην τιμή σε σύγκριση με τα εισαγόμενα προϊόντα και μπορεί έτσι να θέσει σε κίνδυνο τους εν λόγω βιομηχανικούς κλάδους<sup>6</sup>. Σε κάθε περίπτωση, μοιάζει δύσκολο στην παρούσα φάση να συναχθεί οριστικό συμπέρασμα για όλα τα προϊόντα που υπόκεινται σε διαφοροποιημένη φορολόγηση, από τη στιγμή που τα διαθέσιμα δεδομένα της έκθεσης αφορούν λιγότερα από τρία έτη. Το ζήτημα αυτό θα πρέπει να εξεταστεί αναλυτικά εφόσον οι γαλλικές αρχές ζητήσουν να συνεχιστεί η δυνατότητα εφαρμογής της διαφοροποιημένης φορολόγησης μετά τον Δεκέμβριο του 2020.

#### **4. ΟΙ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΘΑ ΕΠΕΛΘΟΥΝ ΣΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ 17ΗΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2014**

Το τελευταίο εδάφιο του άρθρου 3 της απόφασης του Συμβουλίου της 17ης Δεκεμβρίου 2014 προβλέπει ότι η έκθεση που υποβάλλει στο Συμβούλιο η Επιτροπή μπορεί, κατά περίπτωση, να συνοδεύεται από πρόταση για την προσαρμογή των διατάξεων της προαναφερθείσας απόφασης. Πρόκειται για αυτήν ακριβώς την περίπτωση.

Οι γαλλικές αρχές ζήτησαν, με επιστολή της 15ης Μαρτίου 2018, την προσαρμογή του καταλόγου των προϊόντων που μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο διαφοροποιημένης φορολόγησης για τέσσερις από τις υπό εξέταση γαλλικές εξόχως απόκεντρες περιοχές: τη Γουιάνα, τη Ρεϊνιόν, τη Μαρτινίκα και τη Γουαδελούπη. Στις 26 Οκτωβρίου 2018 υποβλήθηκε συμπληρωματικό αίτημα για την προσθήκη νέου προϊόντος.

<sup>5</sup> Πρόκειται κυρίως για τα γιαούρτια στη Μαρτινίκα και στη Γουαδελούπη.

<sup>6</sup> Πρόκειται κυρίως για το τσιμέντο και τη ζάχαρη από ζαχαροκάλαμο.

Τα αιτήματα αυτά περιλαμβάνουν κυρίως αιτήματα προσθήκης νέων προϊόντων στους καταλόγους (50) αλλά και αιτήματα για την επαναταξινόμηση προϊόντων σε έναν κατάλογο που θα παρέχει περιθώρια αύξησης της φορολογικής διαφοροποίησης (28) ή αιτήματα διεύρυνσης της κατηγορίας των προϊόντων που υπόκεινται σε διαφοροποιημένη φορολόγηση (7), καθώς και ορισμένα αιτήματα για επικαιροποίηση των κωδικών (9 προϊόντα στη Γουιάνα). Τα προϊόντα αυτά αντιστοιχούν περίπου στο 10 % των προϊόντων που περιλαμβάνονται στον κατάλογο. Τα αιτήματα αποσκοπούν στην αποκατάσταση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων, αντισταθμίζοντας μέρος του πρόσθετου κόστους παραγωγής που βαρύνει την τοπική παραγωγή.

Σύμφωνα με τις πληροφορίες που παρασχέθηκαν από τις γαλλικές αρχές, τα προϊόντα που αναφέρονται στα αιτήματα αποτελούν προϊόντα τοπικής παραγωγής αξίας 225 εκατ. EUR για το 2016, και αντιστοιχούν σε εισαγωγές αξίας περίπου 212 εκατ. EUR. Την περίοδο 2014-2016 οι εισαγωγές των εν λόγω προϊόντων κατέγραψαν αύξηση της τάξης του 5 %. Οι κατηγορίες των εν λόγω προϊόντων είναι πολύ ετερόκλητες.

Τα εν λόγω αιτήματα υπαγορεύτηκαν κυρίως από την αύξηση των εισαγωγών ή του πρόσθετου κόστους, η οποία είχε ως αποτέλεσμα να συρρικνωθεί το μερίδιο αγοράς και να εμφανιστούν νέες παραγωγικές δραστηριότητες.

Η πρόταση της Επιτροπής προβλέπει την τροποποίηση του καταλόγου των προϊόντων που μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο διαφοροποιημένης φορολόγησης διατηρώντας τις δεόντως αιτιολογημένες τροποποιήσεις που ζήτησαν οι γαλλικές αρχές.

Όσον αφορά τα προϊόντα για τα οποία οι γαλλικές αρχές ζήτησαν προσθήκη ή επαναταξινόμηση στους καταλόγους, η Επιτροπή εξακρίβωσε την ύπαρξη τοπικής παραγωγής, την ύπαρξη μεγάλου όγκου εισαγόμενων αγαθών που μπορούν να θέσουν σε κίνδυνο τη διατήρηση της τοπικής παραγωγής, αλλά και την ύπαρξη πρόσθετου κόστους, το οποίο αυξάνει το κόστος παραγωγής των τοπικών προϊόντων σε σύγκριση με τα προϊόντα που προέρχονται από το εξωτερικό και υπονομεύει την ανταγωνιστικότητα των τοπικά παραγόμενων προϊόντων.

Όσον αφορά τα τοπικά προϊόντα που καταλαμβάνουν το σύνολο σχεδόν της αγοράς, με αποτέλεσμα το μερίδιο των «εισαγόμενων» προϊόντων να είναι πολύ μικρό, η Επιτροπή εξακρίβωσε τον επικείμενο και σοβαρό κίνδυνο που απειλεί την τοπική παραγωγή.

Όσον αφορά τα γεωργικά προϊόντα, τα αιτήματα προσθήκης ή επαναταξινόμησης στους καταλόγους υπαγορεύονται από την ανάγκη διαφοροποίησης της παραγωγής των τοπικών παραγωγών με σκοπό την αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση των απρόβλεπτων καιρικών φαινομένων.

Οι διάφορες τροποποιήσεις που προτείνονται για την απόφαση του Συμβουλίου της 17ης Δεκεμβρίου 2014 εκτίθενται αναλυτικά στην πρόταση απόφασης του Συμβουλίου που συνοδεύει την παρούσα έκθεση.

## **5. ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ**

Με τις πληροφορίες που διαβιβάστηκαν από τις γαλλικές αρχές δεν είναι δυνατό να διαμορφωθεί ολοκληρωμένη εικόνα για τον αντίκτυπο που είχε στην τοπική παραγωγή των γαλλικών εξόχως απόκεντρων περιοχών, σε οικονομικό και κοινωνικό επίπεδο, η επιβολή διαφοροποιημένων συντελεστών της εισφοράς θαλάσσης στα τοπικά προϊόντα σε σύγκριση με τα προϊόντα που προέρχονται από το εξωτερικό.

Υπογραμμίζεται πάντως ότι επήλθαν σαφέστατα βελτιώσεις στην παρακολούθηση της εφαρμογής του μέτρου και στην ποιότητα των παρεχόμενων πληροφοριών.

Σύμφωνα με τις πληροφορίες που έχουν παρασχεθεί, διαπιστώνεται ότι το καθεστώς της διαφοροποιημένης φορολόγησης στην εισφορά θαλάσσης επέτρεψε τη διατήρηση –για την πλειονότητα των προϊόντων που υπάγονται στο μέτρο– μιας τοπικής παραγωγής που έχει τη δυνατότητα να καταλαμβάνει μεγάλο σχετικά μερίδιο της τοπικής αγοράς. Λαμβάνοντας υπόψη τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι τοπικές επιχειρήσεις, είναι βέβαιο ότι, χωρίς την ύπαρξη της διαφοροποιημένης φορολόγησης, σε πολλές περιπτώσεις η τοπική δραστηριότητα παραγωγής δεν θα μπορούσε να διατηρηθεί, γεγονός που θα είχε επιζήμιες επιπτώσεις σε οικονομικό και κοινωνικό επίπεδο.

Άλλωστε, από την ανάλυση των πληροφοριών που παρασχέθηκαν, προκύπτει ότι οι επιπτώσεις του μέτρου αυτού τόσο στον ανταγωνισμό και στις εμπορικές συναλλαγές, όσο και στις τιμές, είναι πολύ περιορισμένες.

Ως εκ τούτου, το μέτρο εξακολουθεί να είναι αναγκαίο και αναλογικό. Έχει μάλιστα ζωτική σημασία για τη διατήρηση των τοπικών δραστηριοτήτων παραγωγής στις γαλλικές εξόχως απόκεντρες περιοχές, στις οποίες η ανεργία, ειδικά των νέων, είναι η υψηλότερη της Ευρώπης.

Άλλωστε, δεδομένου ότι ορισμένοι κλάδοι είναι πολύ ευάλωτοι και ευαίσθητοι στις οικονομικές αλλαγές<sup>7</sup>, καθίσταται πλέον αναγκαίο να προσαρμοστεί, πριν από το τέλος της περιόδου που καλύπτεται από την απόφαση του Συμβουλίου του 2014, ο κατάλογος των προϊόντων που μπορούν να υπαχθούν στο καθεστώς της διαφοροποιημένης φορολόγησης.

---

<sup>7</sup> Κατάρρευση των τιμών, ριζική μεταβολή της αγοράς, μεμονωμένες πρακτικές εισαγωγέων που προσφέρουν τιμές πολύ χαμηλότερες από τις τιμές της αγοράς κ.λπ.

## Πίνακας περιεχομένων

<b>ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΟΥ ΔΙΕΠΕΙ ΤΟΝ ΦΟΡΟ «ΕΙΣΦΟΡΑ ΘΑΛΑΣΣΗΣ» ΣΤΙΣ ΓΑΛΛΙΚΕΣ ΕΞΟΧΩΣ ΑΠΟΚΕΝΤΡΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ .....</b>	<b>1</b>
<b>1. ΙΣΤΟΡΙΚΟ .....</b>	<b>1</b>
<b>2. ΤΑ ΒΑΣΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΥ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΣΤΙΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΓΑΛΛΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ .....</b>	<b>2</b>
2.1. Η έκθεση της 12ης Φεβρουαρίου 2018.....	2
2.2. Οι ειδικές εκθέσεις των γαλλικών εξόχως απόκεντρων περιοχών.....	4
<b>3. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ .....</b>	<b>5</b>
3.1. Τα μειονεκτήματα των γαλλικών εξόχως απόκεντρων περιοχών παραμένουν.....	6
3.2. Οι συνέπειες της εφαρμογής της διαφοροποιημένης φορολόγησης των προϊόντων στο πλαίσιο της εισφοράς θαλάσσης.....	6
3.2.1. Οι επιπτώσεις της εισφοράς θαλάσσης στις τιμές των προϊόντων που υπόκεινται σε διαφοροποιημένη φορολόγηση.....	6
3.2.2. Οι επιπτώσεις της εισφοράς θαλάσσης στην οικονομική ανάπτυξη των γαλλικών εξόχως απόκεντρων περιοχών.....	7
3.2.3. Η επίπτωση της εισφοράς θαλάσσης στο εμπορικό ισοζύγιο .....	8
3.3. Ένα μέτρο που εξακολουθεί να είναι αναγκαίο και παραμένει αναλογικό.....	8
<b>4. ΟΙ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΘΑ ΕΠΕΛΘΟΥΝ ΣΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ 17ΗΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2014.....</b>	<b>9</b>
<b>5. ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ.....</b>	<b>10</b>